

בג"ץ 134/06 - ב'

כבוד הרשם יגאל מרזל : בפני :

העותרים : 1. _____ אבו זינה
2. המוקד להגנת הפרט מיסודה של ד"ר לוטה
זלצברגר

נגד

מפקד כוחות הצבא בגדה המערבית : המשיב :

בקשה לפסיקת הוצאות

החלטה

1. לפני בקשה מטעם העותרים לפסיקת הוצאות. עניינו של ההליך היה בבקשתו של העותר 1, תושב ג'נין, להסיר את המניעה הבטחונית המוטלת עליו ולהתיר לו לצאת את הארץ לירדן ולסעודיה לצרכים משפחתיים, דתיים וכלכליים. מאז ביקורו בירדן ביולי 2003 מנוע העותר, סוחר במקצועו, מלצאת לחו"ל למרות שמעולם לא נעצר ולא נחקר, כשהטלת המניעות על ידי המשיב נעשתה לטענת העותר 1 בשרירותיות, בחוסר סמכות, ובאופן הפוגע בפרנסתו. בחודש יולי 2004 ובחודש מרץ 2005 ניסה העותר 1 לצאת את הארץ אך הוחזר מפאת אותה מניעות בטחונית. עקב כך פנה העותר 1 באמצעות העותר 2 ביום 29.5.05 למשיב בבקשה להסיר את המניעה ולהתיר את יציאתו לחו"ל. לאחר ששלח העותר 1 שתי תזכורות למשיב בדבר בקשתו שלעיל, הודיע לו המשיב ביום 23.8.05 כי בקשתו מסורבת מטעמי ביטחון, והטעמים הינם חסויים. בשלב זה הוגשה העתירה דנן. כשלושה שבועות לאחר הגשת העתירה הודיע המשיב לעותר 1 כי הוסרה המניעה הבטחונית ליציאתו את הארץ בכפוף להתחייבות העותר 1 שלא לפגוע בבטחון המדינה או האיזור. נוכח קבלת הסעד המבוקש התייתרה העתירה ונמחקה בהסכמת הצדדים בהחלטתי מיום 1.2.2006. למרות מחיקת העתירה, עמדו העותרים על הוצאותיהם.

2. העותרים טענו כי מוצו ההליכים עובר להגשת העתירה דנן, שכן העתירה הוגשה רק לאחר סירוב המשיב להסיר את המניעה הבטחונית. כמו כן, טוענים העותרים כי הגשת העתירה היתה מוצדקת. העותרים מוסיפים כי מנתונים סטטיסטיים אשר נדגמו על-ידי העותר 2 עולה, שרובן המכריע של המניעות הבטחוניות מוסרות לאחר פנייה למשיב או פנייה לבית משפט זה במידה ונדחתה הפנייה למשיב, וכן כי ברוב המקרים די בעצם הגשת העתירה כדי להסיר את המניעה הבטחונית. כך הפכה לטענת העותרים הגשת עתירה לבית משפט זה, שעלותה בצידה, לתנאי להסרת המניעה הבטחונית. לטענת העותרים יש לראות בכך "כשל מערכתי" ואין הצדקה להטיל את מימונו על העותרים. לפיכך נטען כי על המשיב לשאת בהוצאות העותרים.

3. המשיב בתגובתו משאיר את ההחלטה בבקשת העותרים לפסיקת הוצאות לשיקול דעת בית משפט זה. עם זאת טוען המשיב כי יש להביא בחשבון את פתרון הסוגיה הספציפית נשוא ההליך שבכותרת בלא צורך בקיום דיון בפני בית משפט זה. בנוסף טוען המשיב כי למן סירובו להסיר את המניעה הבטחונית בעקבות חוות דעת גורמי הביטחון ועד להגשת העתירה דנן חלפו למעלה מארבעה חודשים. המשיב מוסיף, כי העתירה הועברה לאחר הגשתה להתייחסות גורמי הביטחון, אשר החליטו על סמך המידע המצוי בידם אותה עת כי ניתן להתיר את יציאת העותר לחו"ל, כך שלו היה מגיש העותר 1 בקשה נוספת למשיב עובר להגשת העתירה היה נמנע הצורך בהגשתה.

4. לאחר שעיינתי בבקשה ובתיק בכללותו ובשים לב לבג"צ 842/93 אל נסאסרה נ' שר הבינוי והשיכון, פ"ד מה(4) 217, כמו גם לעמדת המשיב, שוכנעתי כי דין הבקשה להתקבל. מן החומר שבתיק עולה כי אכן ניסה העותר 1 להסיר את המניעה הבטחונית מפני יציאתו את הארץ באמצעות פנייתו למשיב, אך סורב ומטעמים חסויים. בנסיבות העניין, ובפרט נוכח הפגיעה בפרנסתו של העותר 1, היעדר היכולת לדעת את טעמי הסירוב והזמן שחלף, מצאתי כי נמצא צידוק בהגשת העתירה דנן אשר הובילה לשקילה מחודשת של המניעה הביטחונית. יצוין עוד, כי אין בידי לקבל את העמדות העקרוניות של בעלי הדין לעניין חיוב בהוצאות במקרים מעין אלה. כך, אין לגזור את החבות בהוצאות מנתונים סטטיסטיים כלליים בהליכים אחרים. אין דין תיק אחד כתיק האחר ואין להסיק מפתרון ההליכים בלא צורך בדיון – ולאחר הגשת העתירה – בעבר, כי כך הדבר גם בתיק זה. אין לפני טענה – ולא בידי לדון בטענה מעין זו – לפיה המדובר במדיניות של המשיב לטיפול בתיקים אלו וכי יש פגם במדיניות מעין זו. במקביל, לא מצאתי מקום לקבל את טענת המשיב לפיה לו היה העותר 1 ממתין ופונה

שוב, יתכן והמניעה הביטחונית היתה מוסרת. קבלת טענה זו משמעה איון הביקורת השיפוטית על החלטות המשיב. המזור לטענה לפיה נפגעה זכות הפרט אינו מצוי בחלוף הזמן. אשר על כן, זכאי בעל דין לברר טענותיו כנגד הרשות סמוך לקבלת ההחלטה בעניינו, ובלבד שעילתו מבוררת וההליכים מוצו. כאמור לעיל, שוכנעתי כי כך עשו העותרים בנסיבותיו של מקרה זה ויש אפוא מקום לחייב את המשיב בהוצאותיהם.

5. אשר לשיעור ההוצאות, הרי שיש לקחת בחשבון את פעולותיו של המשיב לשם מתן פתרון מהיר לעתירה בלא צורך בקיום דיון. במקביל, העותרים לא פירטו את הוצאותיהם. בשקלול כלל הנסיבות ולאחר עיון בעתירה עצמה, יחוב המשיב בשכר טרחת עורך-דין של העותרים בסך של 5,000 ₪. סכום זה ישא הפרשי ריבית והצמדה כדין מיום מתן החלטתי זו ועד לתשלום בפועל.

ניתנה היום, ט' בסיוון תשס"ו (5.6.2006).

יגאל מרזל, שופט

ר ש ם